

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Проректор з наукової роботи
Західноукраїнського
національного університету



Микола ДИВАК

20 26 р.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Николайчука Максима Гнатовича на тему «Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні України», поданої на здобуття ступеня доктора філософії у галузі знань 29 – Міжнародні відносини за спеціальністю 292 – Міжнародні економічні відносини

ВИТЯГ

із протоколу засідання фахового семінару кафедри міжнародної економіки
Західноукраїнського національного університету
від 18 травня 2026 року, протокол № 14

Присутні: завідувач кафедри міжнародної економіки, д.е.н., професор Зварич І. Я.; завідувач кафедри міжнародних економічних відносин, д.е.н., професор Зварич Р. Є.; заступник директора ННІМВ ім. Б. Д. Гаврилишина, к.е.н., доцент Живко М. А., професор кафедри міжнародної економіки, д.е.н., професор Куриляк В. Є.; професор кафедри міжнародної економіки, д.е.н., професор Ліщинський І. О.; професор кафедри міжнародної економіки, д.е.н., професор Лизун М. В.; професор кафедри міжнародної економіки, д.е.н., професор Савельєв Є. В.; професор кафедри міжнародного та європейського права, д.е.н., професор Фліссак К. А.; доцент кафедри міжнародної економіки, к.е.н. доцент Герман Л. Т.; доцент кафедри міжнародної економіки, к.е.н., доцент Карась О. С.; доцент кафедри міжнародних економічних відносин, PhD, доцент Сохацький О. Ю., викладач кафедри міжнародної економіки, PhD, Івашук О. В.; старший викладач кафедри міжнародної економіки, к.е.н., Куриляк М. Ю.; аспірант Ванкевич І. С.; аспірантка Драпак Т. І., аспірант Николайчук М. Г.

Порядок денний:

Обговорення дисертаційного дослідження Николайчука Максима Гнатовича на тему «Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні України», поданого на здобуття ступеня доктора філософії у галузі знань 29 – Міжнародні відносини за спеціальністю 292 – Міжнародні економічні відносини щодо його наукової новизни, теоретичного та практичного значення результатів.

Науковий керівник: доктор економічних наук, професор, професор кафедри міжнародної економіки Ліщинський Ігор Орестович.

Голова фахового семінару: доктор економічних наук, професор Куриляк Віталіна Євгенівна.

Рецензенти: доктор філософії, доцент, доцент кафедри міжнародних економічних відносин Сохацький Олександр Юрійович.

Слухали:

Доповідь здобувача Николайчука М. Г. про результати дисертаційного дослідження. Доповідач обґрунтував актуальність обраної теми, визначив мету та завдання, охарактеризував об'єкт і предмет дослідження, представив основні положення наукової новизни, теоретичне і практичне значення одержаних результатів.

Здобувач зазначив, що в сучасній системі міжнародних економічних відносин вирішальне значення мають не лише фінансові ресурси, офіційні міждержавні угоди та інституційні домовленості, а й довіра до держави, її репутаційна переконливість і здатність доводити надійність власних зобов'язань. Для України така проблематика набуває особливої ваги в умовах повномасштабної війни та підготовки до відбудови, оскільки міжнародна підтримка стала одним із визначальних чинників фінансової стійкості держави. У 2022 році – першому півріччі 2025 року Україна отримала 134,84 млрд дол. США зовнішньої допомоги у вигляді грантів, програм Європейського Союзу та пільгових кредитів.

Водночас зростання державного боргу засвідчує посилення залежності України від стабільної довіри міжнародних партнерів. Досвід останніх років підтверджує, що дипломатичні зустрічі, міжнародні конференції, донорські платформи й публічні комунікації держави мають не лише політичний, а й фінансово-економічний результат. Саме тому публічна дипломатія у дослідженні розглядається не як другорядний супровід зовнішньої політики, а як важливий механізм мобілізації ресурсів для економічного відновлення України.

Метою дисертації визначено теоретичне обґрунтування та методологічну конкретизацію публічної дипломатії як інструменту економічного відновлення держави, а також побудову відтворюваної аналітичної моделі та практико-орієнтованої стратегічної моделі публічної дипломатії економічного відновлення України з урахуванням міжнародного досвіду, глобальних трендів і емпіричних зв'язків із ключовими економічними показниками.

У доповіді розкрито концептуальні засади публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин через її трактування як інфраструктури довіри, репутації та легітимності економічної присутності держави за кордоном. Показано, що економічні рішення донорів, інвесторів, міжнародних фінансових організацій та партнерських урядів дедалі більше залежать від рівня довіри до держави, тому публічна дипломатія здатна зменшувати невизначеність і підвищувати передбачуваність міжнародної економічної взаємодії.

Здобувач обґрунтував, що результативність публічної дипломатії визначається узгодженістю дій різних інституцій, тривалістю системної роботи з іноземною аудиторією та відповідністю між офіційними заявами і реальними діями держави. Доведено, що публічна дипломатія формує довіру та сприятливе середовище співпраці, тоді як економічна дипломатія переводить цю довіру у конкретні угоди, гарантії, проєкти й фінансові рішення. Для України головною проблемою залишається недостатня узгодженість інституцій, процедур і системи оцінювання, через що комунікаційні зусилля не завжди трансформуються у стійкий економічний результат.

У роботі систематизовано методологічні підходи до дослідження впливу публічної дипломатії на економічні процеси та визначено вимоги до їх науково коректного застосування. Обґрунтовано необхідність розрізняти три рівні результатів публічної дипломатії: безпосередні дії та комунікаційні виходи, зміни у сприйнятті цільових аудиторій, а також підсумкові зміни в рішеннях і поведінці зовнішніх акторів, які згодом впливають на економічні процеси. Здобувач довів, що сам факт комунікаційної активності не може автоматично вважатися економічним результатом.

Оцінювання впливу публічної дипломатії, за висновками дисертанта, має ґрунтуватися не на простому зіставленні комунікаційних і макроекономічних показників, а на перевірці причинного ланцюга від комунікаційного впливу до змін у довірі, далі до рішень акторів, а потім до економічних наслідків. Індексні, медіааналітичні та цифрові методи визнано придатними лише за умови чітких правил вимірювання, прозорої процедури кодування й обережної інтерпретації, а висновки про економічний ефект повинні підтверджуватися сукупністю доказів.

Публічну дипломатію обґрунтовано як інструмент відновлення репутаційного та інвестиційного потенціалу держави через зменшення невизначеності для донорів, інвесторів і міжнародних партнерів. Репутаційний потенціал визначено як здатність держави формувати стійку довіру до своїх інституцій, а інвестиційний потенціал - як готовність бізнесу вкладати ресурси на тривалий період за прийняттого рівня ризику. Доведено, що ключовою межею результативності публічної дипломатії є репутаційний розрив між офіційними заявами, гарантіями та реальними практиками їх виконання.

Здобувач аргументував, що репутаційний розрив послаблює довіру, підвищує вимоги до контролю, збільшує вартість капіталу і стримує перехід міжнародної підтримки у фінансові рішення та приватні інвестиції. Довіра перетворюється на угоди, проєкти та інвестиційні потоки лише тоді, коли державні повідомлення підкріплені доказами, узгодженими діями інституцій і реальним виконанням зобов'язань. У цифровому середовищі репутаційні оцінки змінюються швидко, тому зменшення репутаційного розриву стає однією з головних умов переходу від міжнародної уваги до стійких фінансових та інвестиційних результатів.

Узагальнення міжнародного досвіду постконфліктної реконструкції здійснено не як перелік окремих прикладів, а як аналіз механізмів, через які

публічна дипломатія впливає на економічне відновлення. Для цього поєднано порівняння міжнародних кейсів, аналіз етапів післяконфліктного розвитку та зіставлення репутаційних змін із динамікою допомоги, інвестицій і відбудови. Для кількісного підтвердження результатів у роботі розраховано композитний індекс репутації держави та проаналізовано його зв'язок із зовнішніми економічними потоками.

На цій основі здобувач визначив найбільш важливі для України рішення: узгоджену донорську систему з єдиними пріоритетами і стандартами доказовості, правові та процедурні гарантії для зниження недовіри, інституції, що переводять довіру у конкретні проекти та контракти, механізми переходу від міжнародної допомоги до інвестицій, а також узгоджену позицію держави й партнерів, підкріплену видимими результатами.

Діагностика стану публічної дипломатії України в умовах війни та відновлення спиралася на поєднання трьох взаємопов'язаних напрямів аналізу. Перший напрям охоплював узагальнення даних про руйнування, втрати та потреби відновлення для формування зіставної і переконливої доказової бази. Другий напрям стосувався макрофінансових обмежень, зокрема динаміки дефіциту, боргу, курсу та інфляції, які суттєво впливають на сприйняття України міжнародними партнерами. Третій напрям був пов'язаний з оцінюванням інституційної довіри, зокрема розриву між високою довірою до інститутів стійкості та слабшою довірою до інститутів управління, що посилює вимоги партнерів до підзвітності й доказовості.

Паралельно проаналізовано практику воєнної публічної дипломатії на основі трьох каналів: офіційного каналу Президента України, платформи UNITED24 та Українського інституту. Такий аналіз дав змогу виявити сильні сторони і проблемні зони чинної моделі. Встановлено, що основний дефіцит полягає не у відсутності цілей чи повідомлень, а в недостатній узгодженості повідомлень із процедурами, реєстрами, аудитом і контрольними показниками. У підсумку визначено потребу у посиленні доказовості даних, координації між учасниками публічної дипломатії, поєднанні безпекової тематики з економічною логікою зниження ризику країни та оцінюванні результатів не за кількістю комунікацій, а за їхнім впливом на довіру і фінансові рішення.

Визначення глобальних трендів публічної дипломатії та оцінювання їхнього економічного впливу дали змогу встановити, що у 2020-х роках вона дедалі менше зводиться до окремих комунікаційних кампаній і дедалі більше виступає як інституційна система довіри та передбачуваності у міжнародній взаємодії. Дослідження здійснено на основі поєднання трьох підходів: узагальнення рецензованих наукових праць 2021-2025 років, зіставлення їхніх висновків із міжнародними індексами та аналітичними звітами, а також кодування великого масиву офіційних текстів 2022-2025 років із використанням великих мовних моделей (large language models, LLM) за відтворюваним протоколом.

У підсумку встановлено, що основними трендами є посилення ролі охорони здоров'я, освіти та допомоги розвитку, зростання значення цифрових платформ і алгоритмічної видимості, інституційне зміцнення протидії дезінформації та верифікації каналів, а також поєднання публічної дипломатії з доступом до ринків, технологій і кліматичного фінансування. Для України це означає, що результативність публічної дипломатії залежатиме не лише від змісту повідомлень, а передусім від доказовості даних, чітких процедур підзвітності, перевірених каналів комунікації, сегментації аудиторій та узгодження зовнішніх повідомлень із завданнями економічної безпеки й залучення зеленого фінансування.

У фінансово-інвестиційному напрямі публічну дипломатію обґрунтовано як механізм управління довірою, який зменшує невизначеність, репутаційні ризики та витрати перевірки для донорів і приватних інвесторів. Вона впливає на швидкість і передбачуваність рішень щодо грантів, кредитів, гарантій та інвестицій. Вирішальне значення має не кількість повідомлень, а наявність чітких доказів, зрозумілих процедур і розподілу відповідальності між інституціями. Модель, яка на початку великої війни спиралася переважно на президентський рівень, була ефективною для швидкої мобілізації підтримки, однак для залучення довгострокового фінансування цього вже недостатньо.

Здобувач запропонував міжвідомчий операційний регламент, який має визначати ролі інституцій, єдині правила роботи з даними, порядок оновлення доказової бази, стандарти відповіді на запити партнерів і цифрову інтеграцію інформації. Для інвестора держава має забезпечити єдину точку входу, підготовлений портфель проєктів і регулярну звітність. Зниження ризиків для приватного капіталу має спиратися не на декларації, а на реальні механізми гарантування, страхування воєнних і політичних ризиків та інструменти змішаного фінансування.

Розроблено стратегічну модель публічної дипломатії економічного відновлення України як інтегровану архітектуру стратегування, що поєднує аналітичний, конструктивний і операційний рівні. Її основою визначено послідовний перехід від аналітики глобальних трендів, ABC-пріоритизації стратегічних чинників і теоретико-ігрового осмислення переговорного середовища до формування Візії України 2035, системи стратегічних цілей, базових наративів і механізмів міжвідомчої реалізації. У роботі обґрунтовано, що публічна дипломатія у війні та відновленні має виконувати не автономну комунікаційну, а прикладну функцію управління очікуваннями, ризиковими оцінками й довірою зовнішніх стейкхолдерів.

Теоретико-ігрове моделювання переговорного середовища дало змогу показати, що публічна дипломатія впливає не лише на образ України, а й на параметри переговорної взаємодії через зниження політичних витрат підтримки для партнерів, підвищення процедурної довіри та легітимацію рішень, які посилюють спроможність України і розширюють горизонт передбачуваного миру. Практичний рівень моделі включає базові наративи, сегментацію аудиторій, коаліційну роботу,

єдині аргументаційні пакети, узгоджену статистичну базу, портфель проєктів і моніторинг у логіці «виходи - проміжні результати - наслідки». У підсумку стратегічна модель переводить публічну дипломатію у режим керованої політики економічного відновлення, де міжнародна довіра конвертується у фінансові, інвестиційні, технологічні та людські потоки через доказовість, координацію і відтворювані правила реалізації.

Після завершення доповіді Николайчуку М. присутніми були поставлені такі запитання:

Д.е.н., професор Куриляк В. Є.: 1) У чому полягає авторське операційне розуміння публічної дипломатії як категорії міжнародних економічних відносин? 2) Які ознаки дають підстави розглядати публічну дипломатію не лише як комунікаційну практику, а як інструмент економічного відновлення держави? 3) Які інституційні умови є визначальними для перетворення міжнародної уваги до України у фінансові та інвестиційні рішення?

Д.е.н., професор Фліссак К. А.: 1) Як у дисертації розмежовано публічну дипломатію, економічну дипломатію та державний брендинг? 2) Якими каналами публічна дипломатія впливає на рішення донорів, інвесторів і міжнародних фінансових організацій? 3) У який спосіб поняття репутаційного розриву може бути використане для оцінювання здатності держави залучати зовнішні ресурси?

Д-р філос., доцент Сохацький О. Ю.: 1) Як обґрунтовано використання цифрових комунікацій Президента України, UNITED24 та Українського інституту для аналізу публічної дипломатії у межах спеціальності 292 «Міжнародні економічні відносини»? 2) Які переваги дає використання глобальної бази подій, мови та тональності GDELT 2.0 у дослідженні медіафону України? 3) Як автор відмежовує часовий зв'язок між медіафоном і економічними показниками від причинного механізму впливу?

Д.е.н., професор Зварич Р. Є.: 1) Які результати дисертації мають найбільше прикладне значення для формування державної політики економічного відновлення? 2) Як запропонований міжвідомчий операційний регламент може підвищити результативність публічної дипломатії України? 3) Які обмеження емпіричного аналізу автор ураховує під час інтерпретації зв'язку між міжнародним медіафоном та економічними потоками?

Д.е.н., професор Лизун М. В.: Яким чином запропонована у дисертації стратегічна модель публічної дипломатії економічного відновлення України враховує євроінтеграційний вектор та зміну позиції України в системі міжнародних економічних відносин?

Д-р філос., ст. викладач Іващук О. В.: Які цифрові інструменти публічної дипломатії, на Вашу думку, мають найбільший потенціал для посилення міжнародної довіри до України та залучення зовнішніх ресурсів для відновлення?

Д.е.н., професор Зварич І. Я.: Як у дисертації враховано глобальні тренди трансформації публічної дипломатії та яким чином вони можуть бути адаптовані до завдань економічного відновлення України?

К.е.н., доцент Живко М. А.: Які показники доцільно використовувати для практичного моніторингу результативності публічної дипломатії України у частині залучення міжнародного фінансування, інвестицій і партнерських проєктів?

На всі питання дисертант дав повні відповіді, що характеризує достатній рівень його наукової підготовки, вміння аргументовано захищати власні результати та коректно пояснювати методологічні й прикладні аспекти дисертаційної роботи.

Науковий керівник, д.е.н., професор Ліщинський І. О. виступив із висновком, у якому зазначив актуальність теми дослідження, його теоретичне і практичне значення. Було наголошено, що дисертаційна робота Николайчука М. «Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні України» є своєчасною в умовах війни, зростання ролі міжнародної допомоги, підготовки до відбудови та необхідності зміцнення довіри до України як економічного партнера.

Науковий керівник підкреслив, що здобувач у повному обсязі виконав освітньо-наукову програму, завершив написання дисертаційної роботи та сформував належний рівень теоретичних знань, методологічних умінь, аналітичних навичок і дослідницьких компетентностей, достатніх для самостійного розв'язання складних наукових і прикладних завдань у сфері міжнародних економічних відносин.

У процесі підготовки дисертації Николайчук М. продемонстрував високий рівень володіння сучасним науковим інструментарієм, здатність працювати з міждисциплінарними підходами, системно аналізувати складні економічні та інституційні явища, а також формулювати обґрунтовані наукові висновки й практичні рекомендації. Важливо, що автор поєднує концептуальний аналіз із використанням сучасних емпіричних методів, що підвищує доказовість одержаних результатів і переконливість запропонованих положень.

Дослідження пропонує цілісне теоретико-методичне бачення публічної дипломатії не як допоміжного комунікаційного супроводу зовнішньої політики, а як важливого інструменту економічного відновлення держави, що впливає на зниження невизначеності, формування довіри, репутації та легітимності у зовнішньому середовищі. У роботі переконливо обґрунтовано, що в умовах війни та повоєнної реконструкції публічна дипломатія пов'язана з мобілізацією зовнішніх ресурсів, підтриманням міжнародної коаліції, зміцненням довіри до державних інститутів і створенням сприятливих умов для надходження фінансової, інвестиційної та технологічної підтримки.

Вагомим науковим результатом є розроблення відтворюваної аналітичної моделі, яка пов'язує комунікаційні сигнали, зміни у довірі та репутаційному сприйнятті з фінансовими, інвестиційними й технологічними потоками відновлення України. Такий підхід дає змогу перейти від описового трактування публічної дипломатії до її аналізу як чинника, що має вимірюваний зв'язок з економічними процесами.

У дисертації поглиблено понятійно-категорійний апарат дослідження публічної дипломатії економічного відновлення, зокрема через введення поняття репутаційного розриву та обґрунтування причинно-інституційної моделі переходу від внутрішньої довіроздатності державних інститутів до зовнішньої репутаційної переконливості. Автором удосконалено підходи до оцінки міжнародного досвіду постконфліктної реконструкції шляхом застосування композитного індексу репутації держави, що дозволило систематизувати міжнародні практики та виявити закономірності зв'язку між репутаційними характеристиками держави і її можливостями щодо мобілізації зовнішньої підтримки.

Окрему цінність має запропонований відтворений обчислювальний інструментарій на основі Python для аналізу цифрових комунікацій публічної дипломатії, кодування наративів і побудови порівнюваних у часі аналітичних індикаторів. Важливою є і процедура медіааналітики на основі GDELT 2.0, яка дала можливість поєднати якісний аналіз змісту повідомлень із кількісним відстеженням міжнародного інформаційного середовища. На цій основі запропоновано стратегічну модель публічної дипломатії економічного відновлення України, що поєднує цілі, інструменти, ключових акторів, механізми міжвідомчої координації та систему моніторингу результативності.

Практична значущість дисертації полягає у можливості використання її результатів для підвищення результативності міжнародного фінансування, поліпшення умов залучення інвестицій, зниження інформаційної асиметрії для зовнішніх партнерів, а також для побудови більш узгодженої міжвідомчої системи комунікації держави у воєнний і повоєнний періоди. Результати дослідження можуть бути використані під час розроблення стратегічних документів, програм міжнародної комунікації, аналітичних матеріалів для органів державної влади, а також у навчальному процесі під час викладання дисциплін, пов'язаних із міжнародними економічними відносинами, економічною дипломатією та стратегічними комунікаціями.

Основні результати дисертаційного дослідження опубліковано у 10 наукових працях загальним обсягом 5,7 друк. арк., з яких автору належить особисто 5,2 друк. арк. Серед них 4 праці опубліковано у наукових фахових виданнях України загальним обсягом 3,9 друк. арк., з яких 3,6 авторських друк. арк.; 1 працю — в іншому зарубіжному виданні обсягом 0,8 друк. арк., що повністю належить автору; 5 праць апробаційного характеру — загальним обсягом 1,0 друк. арк., з яких 0,8 авторських друк. арк. Основні результати дисертації обговорено на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях.

Усі результати дослідження, що виносяться на захист, отримані особисто здобувачем і є його власним науковим доробком. Ідеї, положення та елементи наукових праць інших авторів, використані у дисертації, належно відображені в посиланнях на відповідні джерела. Особистий внесок здобувача у праці,

опубліковані у співавторстві, наведено у списку наукових публікацій за темою дисертації.

Отже, дисертаційна робота Николайчука М. «Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні України» є самостійним, завершеним і змістовним науковим дослідженням, результати якого мають теоретичну і прикладну вагу для розвитку науки та практики міжнародних економічних відносин, відповідають вимогам до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії, а сама робота може бути рекомендована до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Д.е.н., професор Фліссак К. А. (рецензент) звернув увагу на актуальність дисертаційного дослідження Николайчука М. на тему «Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні України». Було підкреслено, що в умовах війни, масштабної потреби у міжнародному фінансуванні та підготовки до відновлення економіки України дослідження публічної дипломатії як інструменту формування довіри, репутації та зовнішньоекономічної взаємодії має важливе наукове і практичне значення.

Рецензент зазначив, що дисертація вдало поєднує проблематику публічної дипломатії, економічної дипломатії, державної репутації та механізмів залучення зовнішніх ресурсів. У роботі обґрунтовано авторське бачення публічної дипломатії як чинника, який впливає на зниження невизначеності для донорів, інвесторів і міжнародних партнерів, а також на формування сприятливих умов для міжнародної фінансової підтримки та інвестицій. Такий підхід є важливим для спеціальності 292 «Міжнародні економічні відносини», оскільки він дозволяє показати, як комунікаційні та репутаційні процеси переходять у площину економічних рішень.

Позитивної оцінки заслуговує запропоноване здобувачем розмежування публічної дипломатії, економічної дипломатії та державного брендингу. Автор переконливо показує, що публічна дипломатія формує середовище довіри і легітимності, економічна дипломатія забезпечує переговорне та інституційне оформлення фінансових рішень, а державний брендинг підсилює впізнаваність і репутаційну сталість держави. Таке розмежування посилює логіку дисертаційного дослідження та дає змогу уникнути надмірно широкого трактування центральної категорії.

Важливою перевагою дисертації є методологічна конкретизація причинного ланцюга впливу публічної дипломатії на економічні процеси. Автор послідовно розглядає перехід від комунікаційного сигналу до змін у сприйнятті, далі до рішень зовнішніх акторів і лише після цього до фінансових, інвестиційних та технологічних результатів. Таке розведення рівнів аналізу підвищує наукову коректність роботи й забезпечує обережність у трактуванні емпіричних зв'язків.

Окремо К. А. Фліссак відзначив прикладну значущість аналізу цифрових комунікацій України у період війни. Використання офіційного каналу Президента України, платформи UNITED24 та Українського інституту в межах теми

дисертації обґрунтовано через їх роль у мобілізації міжнародної уваги, формуванні довіри, підтримці донорської координації та просуванні економічного порядку денного відновлення. Автор не зводить аналіз до політичної комунікації, а показує його зв'язок із міжнародною фінансовою підтримкою, інвестиційною привабливістю та ризиковим сприйняттям України.

Рецензент позитивно оцінив використання міжнародних кейсів постконфліктної реконструкції, композитного індексу репутації держави, медіааналітики на основі GDELT 2.0 та елементів цифрової обробки текстів. У роботі простежується прагнення автора не лише описати явище публічної дипломатії, а й надати інструментарій для її оцінювання, порівняння і практичного використання у державній політиці відновлення. Важливо й те, що дисертант коректно визнає складність доведення прямої причинності та пропонує інтерпретувати економічний ефект публічної дипломатії через сукупність доказів, часові лаги та інституційні механізми.

Загалом, аналіз змісту дисертації Николайчука М. дає підставу зробити висновок, що вона є актуальним, самостійним, завершеним науковим дослідженням, виконаним на належному теоретичному й методологічному рівні, має практичне значення, відповідає вимогам до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 292 «Міжнародні економічні відносини», а її автор може бути рекомендований до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Д-р філос., доцент Сохацький О. Ю. (рецензент) зазначив, що дисертаційна робота Николайчука М. присвячена актуальній науково-практичній проблемі дослідження ролі публічної дипломатії у формуванні механізмів економічного відновлення держави в умовах війни та повоєнної трансформації. Обрана тематика відповідає сучасним викликам розвитку міжнародних економічних відносин і має міждисциплінарний характер, поєднуючи економічні, політичні, інституційні та комунікаційні аспекти.

Рецензент підкреслив, що актуальність дослідження зумовлена необхідністю пошуку ефективних інструментів залучення міжнародних фінансових ресурсів, інвестицій та технологій для відбудови економіки України. Автор обґрунтовує роль публічної дипломатії як інструменту формування довіри та забезпечення зовнішньоекономічної взаємодії, що має важливе значення в умовах високої невизначеності та підвищених вимог партнерів до доказовості, прозорості і відповідальності.

У роботі простежується системне прагнення до поглиблення наукових підходів до розуміння публічної дипломатії, економічної дипломатії, м'якої сили, репутаційного капіталу та інвестиційної привабливості держави. Позитивним є те, що здобувач розглядає м'яку силу не як абстрактний іміджевий ресурс, а як здатність держави формувати довіру, зменшувати невизначеність і впливати на рішення зовнішніх економічних акторів через інституційну переконливість, сталі канали взаємодії та доказову базу відновлення.

Окремої позитивної оцінки заслугове використання сучасних аналітичних підходів. У дисертації застосовано індексне моделювання, цифрові джерела даних, елементи медіааналітики, аналіз великих масивів офіційних текстів, кодування нарративів і кварталне зіставлення медіафону з макрофінансовими показниками. Такий інструментарій свідчить про орієнтацію автора на сучасні методи дослідження і підвищує прикладну значущість отриманих результатів.

Рецензент наголосив, що дисертація переконливо позиціонується у межах спеціальності 292 «Міжнародні економічні відносини», оскільки її центральним предметом є не лише комунікація як така, а вплив публічної дипломатії на міжнародні економічні потоки, донорську підтримку, інвестиційні очікування, суверенний ризик, коаліційну взаємодію та інституційні умови повоєнного відновлення. Автор показує, що публічна дипломатія має економічний вимір тоді, коли її результати проявляються у зниженні витрат перевірки, зростанні довіри, посиленні готовності партнерів до довгострокової підтримки та поліпшенні умов залучення капіталу.

Важливою перевагою дослідження є аналіз міжнародного досвіду постконфліктної реконструкції. Здобувач не обмежується описом окремих країн, а використовує міжнародні кейси для виокремлення механізмів, релевантних для України: донорської координації, процедурної довіри, правових гарантій, проектної підготовки, репутаційної послідовності та переходу від допомоги до інвестицій. Такий підхід посилює прикладну складову роботи та створює підґрунтя для формування стратегічної моделі публічної дипломатії економічного відновлення України.

На думку О. Ю. Сохачького, вагомим результатом дисертаційної роботи є запропонована стратегічна модель публічної дипломатії економічного відновлення України. Вона поєднує аналітику глобальних трендів, пріоритизацію стратегічних чинників, теоретико-ігрове осмислення переговорного середовища, Візію України 2035, систему цілей, базові нарративи, сегментацію аудиторій, коаліційну роботу, доказову базу, портфель проектів і моніторинг результативності. Модель має очевидну практичну спрямованість, оскільки орієнтована на використання у державній політиці, міжнародній комунікації та підготовці програм економічного відновлення.

Загалом дисертаційна робота Николайчука М. є самостійним, завершеним науковим дослідженням, у якому порушено актуальну проблему та отримано результати, що мають теоретичне і прикладне значення. За актуальністю теми, рівнем виконання, новизною одержаних результатів і значущістю запропонованих положень дисертація відповідає вимогам, що висуваються до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 292 «Міжнародні економічні відносини», а її автор може бути рекомендований до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді.

Д.є.н., проф. Куриляк В. Є. як голова фахового семінару підсумувала обговорення та зазначила, що дисертаційна робота Николайчука М. має цілісний

характер, відзначається актуальністю, належним рівнем теоретичного узагальнення, методологічною продуманістю та практичною орієнтацією. У ході обговорення здобувач продемонстрував готовність до наукової дискусії, уміння пояснювати власні підходи, аргументувати положення новизни й пов'язувати результати дослідження з потребами економічного відновлення України.

Було наголошено, що дисертація відповідає профілю кафедри міжнародної економіки та спеціальності 292 «Міжнародні економічні відносини», оскільки в центрі роботи перебувають міжнародні економічні потоки, довіра зовнішніх партнерів, донорські та інвестиційні рішення, глобальні тренди публічної дипломатії, інструменти зниження ризиків і стратегічна модель економічного відновлення. Висловлені під час обговорення міркування мають рекомендаційний характер і можуть бути враховані автором під час підготовки остаточного тексту до захисту.

На підставі результатів обговорення присутні на засіданні

УХВАЛИЛИ:

1) Прийняти висновок щодо дисертаційної роботи Николайчука Максима на тему «Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні України» як такої, що відповідає вимогам, які заявлені до дисертацій на здобуття ступеня доктора філософії.

2) Пропонувати Вченій раді університету прийняти висновок фахового семінару та затвердити склад разової спеціалізованої вченої ради із захисту дисертаційної роботи Николайчука М. за спеціальністю 292 «Міжнародні економічні відносини» галузі знань 29 «Міжнародні відносини».

Головуюча на засідання фахового семінару



Віталіна КУРИЛЯК

Секретар фахового семінару



Вероніка ДРОБІТЛИВА

ВИСНОВОК
про наукову новизну, теоретичне та практичне значення
результатів дисертації
Николайчука Максима Гнатовича на тему
«Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні
України»
поданої на здобуття ступеня доктора філософії
в галузі знань 29 - Міжнародні відносини
за спеціальністю 292 - Міжнародні економічні відносини

Обґрунтування вибору теми дослідження та її зв'язок
із планами наукових робіт університету

Актуальність дисертаційного дослідження визначається тим, що сучасні міжнародні економічні відносини дедалі виразніше залежать не лише від матеріальних ресурсів, договірних зобов'язань і формальних інституційних гарантій, а й від рівня довіри, репутаційної стійкості та легітимності економічної присутності держави у зовнішньому середовищі. Для України ця проблематика набуває особливого значення в умовах війни та майбутнього повоєнного відновлення, оскільки зовнішня підтримка перетворилася на один із визначальних чинників фіскальної стійкості держави, а міжнародні дипломатичні майданчики дедалі частіше стають простором ухвалення конкретних фінансових, інвестиційних і гарантійних рішень.

У 2022 – першому півріччі 2025 року фактичні надходження до бюджету у формі грантів, програм Європейського Союзу та пільгових зовнішніх позик становили 134,84 млрд дол. США. Одночасно державний і гарантований державою борг України зріс із 86,6 млрд дол. США у 2021 році до 159,2 млрд дол. США у 2024 році, а співвідношення боргу до валового внутрішнього продукту підвищилося з 43,2 % до 84,5 %. Відтак спроможність держави підтримувати міжнародну довіру, забезпечувати доказовість власних зобов'язань і конвертувати зовнішню увагу у ресурсні рішення набуває не лише політичного, а й безпосереднього економічного значення.

Актуальність теми посилюється науковою прогалиною у поясненні та вимірюванні економічного механізму дії публічної дипломатії. У науковій літературі достатньо розвинені дефініції, типології та функціональні класифікації публічної дипломатії, однак недостатньо розробленою залишається відтворювана аналітична модель, яка пов'язує інструменти й продукти публічної дипломатії з параметрами міжнародних економічних рішень, зокрема з премією ризику, витратами верифікації, стійкістю коаліцій підтримки та конверсією довіри у фінансові й інвестиційні потоки.

Дисертаційну роботу підготовлено в межах держбюджетного науково-дослідного проєкту Західноукраїнського національного університету за темою

«Модель регіональної безпеки: економічні й технічні аспекти сталого розвитку та цивільного захисту під час війни» (державний реєстраційний номер 0124U000063, довідка № 21/28.2026 від 24.03.2026 р.), науково-дослідної роботи за господарським договором «Геоелекономічні інтереси України та експортні можливості» (державний реєстраційний номер 0123U104400, довідка № 21/28.2026 від 24.03.2026 р.), а також у межах виконання роботи з надання науково-професійних послуг на тему «Сучасні мейнстріми глобального розвитку: економічні, екологічні, соціальні та військові чинники».

Авторський внесок полягає у поглибленні теоретичних засад дослідження публічної дипломатії в системі міжнародних економічних відносин, обґрунтуванні її економічних функцій в умовах війни та повоєнного відновлення України, розробленні методології оцінювання її впливу на фінансові, інвестиційні та коаліційно-політичні параметри зовнішньої підтримки, а також у побудові стратегічної моделі публічної дипломатії економічного відновлення України.

Мета, завдання та методи дослідження.

Об'єкт та предмет дослідження

Мета дослідження полягає в теоретичному обґрунтуванні та методологічній конкретизації публічної дипломатії як інструменту економічного відновлення держави, а також у побудові відтворюваної аналітичної моделі та практико-орієнтованої стратегічної моделі публічної дипломатії економічного відновлення України з урахуванням міжнародного досвіду, глобальних трендів і емпіричних зв'язків із ключовими економічними показниками.

Реалізація мети дослідження зумовила постановку та розв'язання таких наукових і практичних завдань:

- розкрити концептуальні засади публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин з метою формування теоретичної основи дослідження її економічної ролі в умовах війни та повоєнного відновлення;
- систематизувати методологічні підходи до дослідження впливу публічної дипломатії на економічні процеси та визначити вимоги до наукової коректності їх застосування для побудови відтворюваного дослідницького інструментарію;
- обґрунтувати публічну дипломатію як інструмент відновлення репутаційного та інвестиційного потенціалу держави, окресливши канали конверсії довіри у фінансові та інвестиційні потоки;
- узагальнити міжнародний досвід публічної дипломатії у постконфліктній реконструкції та визначити релевантні для України механізми й інституційні рішення;
- здійснити діагностику стану публічної дипломатії України та ідентифікувати ключові виклики її розвитку в умовах війни та відновлення;
- виконати емпіричну оцінку зв'язку публічної дипломатії з економічними показниками України та визначити параметри цього зв'язку, що мають прикладне значення для державної політики;

- визначити глобальні тренди розвитку публічної дипломатії та оцінити їхній вплив на економіку країн світу з позицій можливих уроків для України;
- обґрунтувати інституційно-комунікаційні механізми публічної дипломатії у забезпеченні міжнародного фінансування та інвестицій, включно з інструментами зниження ризиковості для приватного капіталу;
- розробити стратегічну модель публічної дипломатії економічного відновлення України як систему цілей, інструментів, акторів, індикаторів та механізмів реалізації.

Об'єкт дослідження – процеси публічної дипломатії держави у системі сучасних міжнародних економічних відносин за умов війни та відновлення.

Предмет дослідження – теоретико-методичні засади, інституційно-комунікаційні механізми та прикладні інструменти публічної дипломатії, що забезпечують конверсію довіри, репутації й коаліційної легітимності у фінансові, інвестиційні та технологічні потоки економічного відновлення України.

Методологічною основою дослідження є сукупність загальнонаукових і спеціальних методів пізнання соціально-економічних процесів, застосованих на засадах системного та міждисциплінарного підходів. У процесі дослідження використано діалектичний метод для розкриття еволюції концепту публічної дипломатії та його економічного змісту; історико-логічний і порівняльний аналіз для узагальнення міжнародного досвіду публічної дипломатії у постконфліктній реконструкції; методи аналізу та синтезу для формалізації категоріального апарату й побудови логіки «інструменти – медіатори – економічні результати»; системний і структурно-логічний аналіз для опису інституційного середовища та механізмів забезпечення міжнародного фінансування й інвестицій; контент-аналіз і класифікаційне кодування для діагностики стану публічної дипломатії України; статистико-економічні методи, індексний підхід та кореляційний аналіз для емпіричної оцінки зв'язку публічної дипломатії з економічними показниками; метод формалізації та моделювання для побудови стратегічної моделі публічної дипломатії економічного відновлення України.

Інформаційну основу дослідження формують наукові праці вітчизняних і зарубіжних дослідників з питань публічної дипломатії, міжнародних економічних відносин, економічної дипломатії, «м'якої сили», національного брендингу та економічного відновлення, а також офіційні документи міжнародних організацій, матеріали органів державної влади України, стратегічні й програмні документи, аналітичні звіти, статистичні матеріали та нормативно-правові акти.

Наукові положення, розроблені особисто дисертантом та їх новизна

Основні положення і результати дисертаційного дослідження, що визначають його наукову новизну, полягають у такому:

вперше:

- обґрунтовано інтегрований підхід до стратегування публічної дипломатії економічного відновлення України як інфраструктурного механізму

довгострокової дії. У його межах поєднано пріоритизацію стратегічних чинників, візійне цілепокладання, переговорно-коаліційне моделювання, систему ключових повідомлень, міжвідомчий механізм реалізації та моніторинг результативності, що забезпечує кероване перетворення міжнародної довіри у стійкі фінансові, інвестиційні й технологічні потоки;

удосконалено:

– понятійно-категорійний апарат публічної дипломатії економічного відновлення через введення поняття репутаційного розриву, під яким запропоновано розуміти стійку відмінність між задекларованими державою правилами, гарантіями та публічними зобов'язаннями і відтворюваними практиками їх фактичного виконання, що можуть спостерігатися й перевірятися зовнішніми акторами. Його економічний зміст розкрито через зміну параметрів ціни ризику, вартості капіталу, вимог до гарантій і процедурної перевірки, горизонту договірних зобов'язань та умовності фінансування;

– причинно-інституційну модель публічної дипломатії як інструменту відновлення репутаційного та інвестиційного потенціалу держави. У межах цієї моделі обґрунтовано послідовний перехід від внутрішньої довіроздатності інститутів до зовнішньої репутаційної переконливості, а надалі — до формування довгострокових приватних зобов'язань. Виокремлено доказово-верифікаційний, наративно-коаліційний і синергійний канали її дії у взаємодії з економічною дипломатією;

– аналітичні підходи до оцінювання міжнародного досвіду публічної дипломатії у сфері постконфліктної реконструкції, які доповнено методом верифікації результативності на основі композитного індексу репутації держави, сформованого за показниками економічної свободи, корупції та суверенного ризику. Застосування такого підходу дало змогу кількісно простежити зв'язок між репутаційно-інституційними сигналами та зовнішніми економічними потоками з урахуванням лагових ефектів;

– методичні підходи до формування наративів публічної дипломатії України в умовах цифровізації шляхом запровадження відтворюваного обчислювального інструментарію на основі Python. Його використання забезпечує автоматизоване збирання та стандартизацію даних з офіційних телеграм-каналів і вебсайтів акторів публічної дипломатії, виокремлення мовних сегментів, кодування наративних мотивів, а також побудову порівнюваних у часі індикаторів інтенсивності комунікації, зовнішньої адресації, уваги, ретрансляції та доказовості повідомлень;

– науково-методичні підходи до проектування інституційно-комунікаційних механізмів публічної дипломатії у забезпеченні міжнародного фінансування та інвестицій, які розвинуто через перехід до операційної моделі управління довірою. У межах цієї моделі публічна дипломатія трактується як режим зниження інформаційної асиметрії та витрат перевірки для донорів і інвесторів, а перетворення міжнародної уваги у фінансові рішення забезпечується міжвідомчою

координацією, матрицею відповідальності, цифровою прозорістю даних і стандартизованою системою тез, доказів та верифікаторів;

набули подальшого розвитку:

– підходи до концептуалізації публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин, у межах яких її обґрунтовано як багатосуб'єктну політику формування довіри, репутації та легітимності економічної присутності держави. Така політика зменшує невизначеність, ризикові оцінки й витрати перевірки та впливає на рішення інвесторів, донорів, контрагентів і регуляторів;

– методичні підходи до дослідження впливу публічної дипломатії на економічні процеси, які розвинено через побудову матриці інтегрованої методології оцінки. Вона узгоджує рівні аналізу, об'єкти вимірювання, процедури операціоналізації, джерела даних і способи зниження загроз валідності, забезпечуючи відтворюваний перехід від комунікаційних сигналів і зовнішнього інформаційного середовища до змін у довірі, поведінкових проявів та агрегованих економічних показників;

– аналітичні підходи до дослідження медіафону як вимірюваного зовнішнього середовища публічної дипломатії та каналу трансмісії репутаційних сигналів у макрофінансові показники. Їх розвинено на основі Global Database of Events, Language and Tone (Глобальна база даних подій, мови і тональності), GDELT 2.0, через побудову відтворюваної процедури медіааналітики, що охоплює очищення корпусу, розмежування воєнного та економічно-відновлювального блоків повідомлень, нормалізацію тональності й лагове зіставлення індикаторів із грантовими, кредитними та борговими показниками;

– підходи до визначення й оцінювання глобальних трендів публічної дипломатії, які розширено через поєднання систематизованого відбору та ранжування рецензованої літератури й високонадійних інституційних звітів із машинно-підтримуваним контент-аналізом на основі великих мовних моделей. Такий підхід дав змогу трактувати тренд не як окремий інформаційний прояв, а як повторюваний у різних джерелах механізм із визначеними економічними каналами впливу та індикаторами підтвердження.

Обґрунтованість і достовірність наукових положень, висновків і рекомендацій, які захищаються

Дисертаційна робота Николайчука М. Г. на тему «Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні України» має чітку, логічно побудовану структуру, яка відповідає поставленій меті, завданням, об'єкту і предмету дослідження.

Автор використовує сучасну методологію наукових досліджень, ґрунтуючись на системному та міждисциплінарному підходах до аналізу міжнародних економічних процесів. Аналіз змісту дисертації свідчить про комплексне вивчення

проблемних питань публічної дипломатії, її економічних функцій, інституційних механізмів і здатності впливати на фінансові, інвестиційні та технологічні потоки економічного відновлення України.

Текстовий виклад результатів дослідження доповнений графічними, табличними, індексними та емпіричними матеріалами. Основні наукові положення аргументуються теоретичними узагальненнями, порівняльним аналізом міжнародних кейсів, результатами цифрової медіааналітики, лаговими зіставленнями та систематизацією міжнародних інституційних практик.

Використання значного масиву літературних джерел, офіційної статистики, матеріалів міжнародних організацій, стратегічних документів, цифрових даних, результатів контент-аналізу та емпіричного моделювання стало підґрунтям для достатньої обґрунтованості наукових положень, висновків і практичних рекомендацій, викладених у дисертаційній роботі.

Наукові висновки та рекомендації відзначаються достовірністю, що забезпечена використанням актуальної інформаційної бази, послідовністю застосованих методів, верифікацією результатів через поєднання якісних і кількісних процедур та відповідністю висновків поставленим завданням дослідження. Одержані результати підтверджують належний рівень теоретичної і практичної підготовки дисертанта.

Практичне значення роботи

Практична цінність дисертаційного дослідження визначається розробленням методичних, аналітичних та організаційно-прикладних положень, придатних для використання органами державної влади, інституціями публічної дипломатії, дипломатичними представництвами, регіональними управлінськими структурами, міжнародними партнерами та закладами вищої освіти з метою підвищення результативності публічної дипломатії у процесах економічного відновлення України.

Прикладне значення одержаних результатів мають:

– метод верифікації результативності публічної дипломатії на основі композитного індексу репутації держави, RI, що дає можливість зіставляти репутаційно-інституційні характеристики країни із зовнішніми фінансовими потоками, макроекономічною динамікою та відкладеними у часі ефектами;

– відтворений обчислювальний інструментарій дослідження цифрових комунікацій публічної дипломатії на основі Python, який забезпечує формування корпусу матеріалів, визначення мовної належності текстів, лексикографічне кодування наративів і порівнюваність отриманих результатів у часовій динаміці;

– операційна модель управління довірою у публічній дипломатії економічного відновлення, що поєднує матрицю відповідальності, доказову базу, цифрову відкритість даних, стандартизовані повідомлення та верифіковані результати, спрямовані на зменшення інформаційної асиметрії й витрат перевірки для міжнародних партнерів;

– процедура медіааналітики міжнародного інформаційного середовища щодо України на основі Global Database of Events, Language and Tone (Глобальна база даних подій, мови і тональності), GDELT 2.0, призначена для вимірювання медіафону як каналу передавання репутаційних сигналів у макрофінансові показники;

– стратегічна модель публічної дипломатії економічного відновлення України та проєктний документ «Стратегія публічної дипломатії економічного відновлення України до 2035 року», у яких визначено логіку узгодження цілей, суб'єктів, інструментів і показників для перетворення міжнародної довіри у фінансові, інвестиційні та технологічні потоки.

Практична спрямованість результатів дисертації підтверджена документально: окремі положення дослідження використано Управлінням міжнародного співробітництва та європейської інтеграції Тернопільської ОВА при підготовці аналітичних матеріалів і рекомендацій щодо міжнародної комунікації, партнерств, євроінтеграції та повоєнного відновлення України (довідка № 135-30/01-11 від 02.04.2026 р.); Почесним консульством Угорщини в Україні — при підготовці інформаційно-аналітичних матеріалів і комунікаційних позицій для розвитку українсько-угорського діалогу, міжрегіональної співпраці та презентації пріоритетів економічного відновлення (довідка № 720/83/04 від 24.04.2026 р.); Західноукраїнським національним університетом — у навчальному процесі за дисциплінами «Економічна дипломатія» та «Ринок ЄС» освітньо-професійної програми «Міжнародна економіка» (довідка № 126-31/1024 від 30.04.2026 р.).

Повнота викладення матеріалів дисертації в публікаціях та особистий внесок у них автора

Основні результати дисертаційного дослідження опубліковано у 10 наукових працях загальним обсягом 5,7 друк. арк., з яких автору належить особисто 5,2 друк. арк. Серед них 4 праці опубліковано у наукових фахових виданнях України загальним обсягом 3,9 друк. арк., з яких 3,6 авторських друк. арк.; 1 працю – в іншому зарубіжному виданні обсягом 0,8 друк. арк., що повністю належить автору; 5 праць апробаційного характеру – загальним обсягом 1,0 друк. арк., з яких 0,8 авторських друк. арк. Основні результати дисертації обговорено на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях.

Дисертація є самостійним науковим дослідженням. Усі висновки, викладені в цій науковій роботі, є результатом особистих досліджень автора. З наукових праць у співавторстві використано ті ідеї й положення, які є результатом самостійного дослідження здобувача.

**СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ
в яких опубліковані основні наукові результати дисертації:
Статті у наукових виданнях, включених до переліку наукових фахових
видань України**

1. Николайчук М., Кравчук Н. Роль публічної дипломатії в умовах сучасної геополітичної та гео економічної фрагментації світу. Інноваційна економіка. 2023. № 3. С. 7–15. DOI: <https://doi.org/10.37332/2309-1533.2023.3.1> (0,6 друк. арк. / 0,3 авторських друк. арк.; особистий внесок автора: обґрунтовано роль публічної дипломатії як інструменту формування міжнародної довіри, репутаційної підтримки та коаліційної взаємодії в умовах геополітичної й гео економічної фрагментації світу).
2. Николайчук М. Особливості впливу публічної дипломатії через медіафон на макроекономічні показники і доступ України до міжнародного фінансування в умовах війни. Успіхи і досягнення у науці. 2025. № 8(18). С. 1066–1084. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-8\(18\)-1066-1084](https://doi.org/10.52058/3041-1254-2025-8(18)-1066-1084) (1,0 друк. арк.).
3. Nykolaichuk M. Functional specialization of the digital instruments of Ukraine's public diplomacy under wartime conditions. Social Development: Economic and Legal Issues. 2026. No. 14. DOI: <https://doi.org/10.70651/3083-6018/2026.2.21> (1,2 друк. арк.).
4. Николайчук М. Стратегування публічної дипломатії України в умовах війни та повоєнного економічного відновлення. Інвестиції: практика та досвід. 2026. № 8. С. 470–477. DOI: <https://doi.org/10.32702/2306-6814.2026.8.470> (1,1 друк. арк.).

В інших зарубіжних виданнях

5. Николайчук М. Концептуальні засади публічної дипломатії в системі сучасних міжнародних економічних відносин. Věda a perspektivy. 2025. № 6(49). С. 159–174. DOI: [https://doi.org/10.52058/2695-1592-2025-6\(49\)-159-174](https://doi.org/10.52058/2695-1592-2025-6(49)-159-174) (0,8 друк. арк.).

У інших виданнях апробаційного характеру

6. Николайчук М., Кравчук Н. Роль публічної дипломатії у відстоюванні суб'єктності України в міжнародній політиці. Соціальні, економіко-правові та фінансові виклики в умовах глобальних трансформацій: збірник матеріалів III Міжнародної науково-практичної конференції (Тернопіль – Свалява – Братислава, 19 травня 2023 р.). Тернопіль: ЗУНУ, 2023. URL: <https://dspace.wunu.edu.ua/items/98188603-3eb7-44a1-994e-33df59ddd70d> (0,2 друк. арк. / 0,1 авторських друк. арк.; особистий внесок автора: обґрунтовано роль публічної дипломатії у зміцненні міжнародної суб'єктності України).
7. Николайчук М., Кравчук Н. Роль інструментів публічної дипломатії України у протидії інформаційним викликам в умовах війни. Інноваційні процеси економічного та соціально-культурного розвитку: вітчизняний та зарубіжний досвід: матеріали XVIII Міжнародної науково-практичної конференції молодих учених і студентів (Тернопіль, 20–21 березня 2025 р.). Тернопіль: ЗУНУ, 2025. URL: <https://dspace.wunu.edu.ua/items/93b1b8c6-02a2-45d4-bf44-0114948077d5> (0,2 друк. арк. / 0,1 авторських друк. арк.; особистий внесок автора: визначено

інструменти публічної дипломатії України у протидії інформаційним викликам війни).

8. Николайчук М. Публічна дипломатія як новий вимір економічної сили держави у глобалізованому світі. Інновації партнерської взаємодії освіти, економіки та соціального захисту в умовах інклюзії та прагматичної реабілітації соціуму: матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної конференції (м. Кам'янець-Подільський, 22–23 травня 2025 р.). Кам'янець-Подільський: НРЗВО КПДІ, 2025. С. 124–126. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.19705499> (0,2 друк. арк.).
9. Николайчук М. Штучний інтелект як новий ресурс «м'якої сили» у сучасній публічній дипломатії. Сталий, інклюзивний, смарт розвиток: наукові підходи до вирішення сучасних глобальних і локальних викликів: збірник тез доповідей Другої Всеукраїнської науково-практичної конференції (24 жовтня 2025 р., м. Тернопіль). Тернопіль, 2025. С. 27–30. DOI: [10.5281/zenodo.17508785](https://doi.org/10.5281/zenodo.17508785) (0,2 друк. арк.).
10. Николайчук М. Публічна дипломатія і міжнародна довіра як основа повоєнного економічного відновлення України. Сталий, інклюзивний, смарт розвиток: наукові підходи до вирішення сучасних глобальних і локальних викликів: збірник тез доповідей Третьої Всеукраїнської науково-практичної конференції (14 квітня 2026 р., м. Тернопіль). Тернопіль: ГО «Науково-аналітична спілка», 2026. С. 95–97. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.19756926> (0,2 друк. арк.).

Апробація матеріалів дисертації

Дисертаційне дослідження виконане і обговорене на кафедрі міжнародної економіки Західноукраїнського національного університету. Основні положення, теоретичні висновки, методичні підходи та прикладні рекомендації дисертаційної роботи пройшли апробацію на міжнародних і всеукраїнських науково-практичних конференціях, зокрема на ІІІ Міжнародній науково-практичній конференції «Соціальні, економіко-правові та фінансові виклики в умовах глобальних трансформацій» (Тернопіль – Свалява – Братислава, 19 травня 2023 р.); ХVІІІ Міжнародній науково-практичній конференції молодих учених і студентів «Інноваційні процеси економічного та соціально-культурного розвитку: вітчизняний та зарубіжний досвід» (м. Тернопіль, 20–21 березня 2025 р.); ІХ Міжнародній науково-практичній конференції «Інновації партнерської взаємодії освіти, економіки та соціального захисту в умовах інклюзії та прагматичної реабілітації соціуму» (м. Кам'янець-Подільський, 22–23 травня 2025 р.); Другій Всеукраїнській науково-практичній конференції «Сталий, інклюзивний, смарт розвиток: наукові підходи до вирішення сучасних глобальних і локальних викликів» (м. Тернопіль, 24 жовтня 2025 р.); Третій Всеукраїнській науково-практичній конференції «Сталий, інклюзивний, смарт розвиток: наукові підходи до вирішення сучасних глобальних і локальних викликів» (м. Тернопіль, 14 квітня 2026 р.).

Оцінка мови та стилю дисертації

Дисертація написана українською мовою. Стиль подачі матеріалу відповідає вимогам академічного письма, характеризується системністю, логічністю, змістовою послідовністю, коректним використанням понятійно-категоріального апарату міжнародних економічних відносин і належним рівнем наукової аргументації. Текст дисертації засвідчує самостійність авторського мислення, уміння поєднувати теоретичні положення з емпіричними процедурами та формулювати практико-орієнтовані висновки.

Відповідність дисертації нормативно встановленим вимогам та можливість подання до захисту

Враховуючи актуальність теми дисертації, обґрунтованість отриманих результатів, наукову новизну і практичне значення виконаних досліджень, повноту викладення матеріалів дисертації в наукових працях, апробацію результатів, а також належний рівень оформлення роботи, дисертація Николайчука Максима Гнатовича на тему «Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні України» відповідає вимогам до дисертацій, затвердженим наказом Міністерства освіти і науки України № 40 від 12.01.2017 р., «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії», затвердженому Постановою Кабінету Міністрів України № 44 від 12.01.2022 р. зі змінами, та може бути рекомендована до захисту у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 292 «Міжнародні економічні відносини» галузі знань 29 «Міжнародні відносини».

У результаті розгляду дисертації Николайчука Максима Гнатовича та повноти публікації основних результатів дослідження:

УХВАЛИЛИ:

1. Пропонувати Вченій раді університету такий склад разової спеціалізованої вченої ради:

Голова разової спеціалізованої вченої ради:

доктор економічних наук, професор Зварич Ірина Ярославівна, завідувач кафедри міжнародної економіки Західноукраїнського національного університету.

Рецензенти:

доктор економічних наук, професор Фліссак Костянтин Андрійович, професор кафедри міжнародного та європейського права Західноукраїнського національного університету;

доктор філософії, доцент, доцент Сохацький Олександр Юрійович кафедри міжнародних економічних відносин Західноукраїнського національного університету;

доктор економічних наук, професор Фліссак Костянтин Андрійович, професор кафедри міжнародного та європейського права Західноукраїнського національного університету;

доктор філософії, доцент, доцент Сохацький Олександр Юрійович кафедри міжнародних економічних відносин Західноукраїнського національного університету;

Опоненти:

доктор економічних наук, професор Булатова Олена Валеріївна, професор кафедри міжнародних фінансів Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

кандидат економічних наук, доцент Волоснікова Наталія Миколаївна, завідувачка кафедри загальної економічної теорії Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут».

2. Рекомендувати новоствореній разовій спеціалізованій вченій раді прийняти дисертаційну роботу Николайчука Максима на тему «Роль публічної дипломатії у поствоєнному економічному відновленні України», подану на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 292 «Міжнародні економічні відносини» галузі знань 29 «Міжнародні відносини», до захисту.

Головуюча на засіданні

фахового семінару кафедри міжнародної економіки,
доктор економічних наук, професор



Віталіна КУРИЛЯК